

Koplaló Mátyás

Egyszer volt, honn nem volt, még az Óperenciás-tengeren is túl vót, ha túl nem vót, itt nem vót, de valahun csak vót. Vót egyszer egy diétázó ember. Jól megmakacsolta magát s eldöntötte úgy vékonyodék lö, hogy alig öszik valmit. Csoda vót, ha önni látta valaki. Ezt Koplaló Mátyásnak hitták, mert keveset evett. Nem ment jól a dolga ennek a Mátyásnak! A jóember elszánta magát, hogy kimegy az erdőre, ahun fölakassza magát. Nézelődött a fák tetéjébe, honn melyiken lesz jobb helye.

Nézelődés közbe eleibe ment az ördög, osztá kérdezte tőle, hogy

- Mit keresel, Koplaló Mátyás?
- Hát tömjént keresek, hogy a bokorból kifüstöljelek benneteket.

Az ördög nagyon megijedett. Kérte a Mátyást, hogy ne bántsa őket. Megád neki mindent, amit csak kér.

- Hát akkor adjá egy mázsa aranyat!

Az ördög meg is adta neki. Mátyás nagy örömmel ment haza.

Az ördög is hazament. Otthon elmondta a többi ördögnek, hogyan járt.

A többi ördögök sokallották az így mázsa aranyat. Tűnődtek azon, hogy hogyan vegyék vissza.

Akkó előállt az egyik ördög, és azt mondta:

- Én emenek, majd visszakérem tüle.

Hát odament az ördög.

- A mán mégis sok, egy mázsa arany.... Most majd azá lesz, amelikünk messzebre dobja a másikat. Én csak nem menek veled dobni. Mer úgy hajintalak e'röpűsz egészen a pokolig. Hanem van egy 188 esztendős öregapám, künn lakik az erdőn, avva elmehetsz dobni.

Kimentek az erdőre. Ahun aszt mondta Mátyás az ördögnek, menjen az ottani barlangba.

Bement, hát mit talált ott? Egy medvét. Az ördög nem ösmerte, hogy milyen az. Ott feküdt, főköltötte, menjen vele dobálni. Úgy ékapta a medve ütötte, verte, kidobta a barlangból még az erdő másik fölén is túl repűt. Mikor aztán földre ért, futott haza..... Akkó megint összementek az ördögök tanácskozni, hogy hogyan vegyék vissza koplaló Mátyástól a zsák aranyat. Akkor a legjobban futó ördög elment Mátyáshó, és azt mondta neki:

- Mátyás, mégiscsak sok neked az a mázsáa ara', mosta amelikünk a legjobb futó lesz, azé lesz a mázsa ara'.

- Én teveled csak nem futok, mer ha nekiállok futni, annyira futok, hogy még a pokol oldalát is beütöm. Hanem van nekem egy Jancsi nevű fiam, a majd elmegy veled futni. Gyere az erdőre, ott fekszik a fiam, déli álmát alussza. Kimentek hát az erdőre: Az ördög Mátyás meg a felesége.

Mátyás tudta, hun szokott egy bokorba a nyúl feküdni.

- Jancsi, fiam, kelj fő! Fuss az ördöggel!

A nyúl megijedt, fölugrott, kezdett nagyon futni. Ekkor úgy elkiáltotta magát a feleség, hogy az ördög azt se tudta merre meneküljék. Futott az körbe-körbe, össze-vissza csak nem előre. Mire a nyomába érhetett volna már sehunn se látta Jancsit. Nem hittem volna, hogy ilyen jó futó fiad volna.

Ez az ördög is visszament a társaihoz. Most megint összementek az ördögök tanácskozni.

Akkó meg azt mondta egy erős ördög:

- Na most én menek e. Én visszahozom az aranyat.

Odament Mátyáshó, aztán azt mondta neki:

- Azé legyen az ara', aki a nagyobbat üti. Csak háromszor szabad próbálkozni.

Erre Mátyás kicsit megszeppent, mert ű a nagy ördögöt meg se tudja ütni. De egyet gondolt, és az ördögnek azt mondta:

- Előbb én ütök, azután te.

No ki is mentek az udvarra és ekkor Mátyás ezt mondta: Te ördög csukd be a szemed, szájad mert olyat ütök fogad, szemed kiösik oszt megnyomorodsz. Az ördög úgy is tett még egy kicsit meg is húzta magát nehogy aztán lyukat üssön beléje. Ezután elővette az ásót és úgy rácsapott, majd meghút az ördög. Nem köllött már annak próbálkoznia! Akkó Mátyás azt mondta az ördögnek:

- No látod, én szótam! Az semmi, hogy te nagyot ütsz. Mikor én még meg se próbátam igazán. Így is megnyomorodtá te ördög! Pedig csak egyszer próbálkoztam! Látod, hogy én erősebb vagyok, mint te? Ez az ördög is elment haza nagy szégyenében.

Ezután megentest elmentek az ördögök tanácskozni. Hogy má, hogyan is vegyék el az aranyát. Most megint eléállt egy ördög, ű majd visszahozza az aranyat.

Elment hát Mátyáshó:

- Mégis több sok egy mázsa arany, e most azé lesz, aki jobban meg tudja egymást ijjeszteni.
- Diétád öllenére az összes földi jóva megetötünk és magad hétszörösére dagadsz.
- Megeszem nem bánom.

- Hát, ha befogunk a vasekébe, és a pokolba izzó parazsat szántatunk veled.
- Fölszántom, ha kő.
- Meg vasfazékba teszünk, és forrasztott csokoládét öntünk rád.
- Azt is kiállom, ha kő.
- Na most, én ijesztelek meg.

Jött a Mátyás asszonya, és úgy ekalapáta, soha rosszabbat nem érzött az az ördög! Látta az ördög, hogy mégse tréfálnak vele. Azóta is fáj a feje.

Elfutott a pokolba, oszt ott elmondta, hogy inkább maradjon a mázsa arany annál, mintsem tönkretegyük magunkat.

- Mátyás nagyobb ördög, mint mink.

Mikor meghót, nem eresztették be a mennyországba.

- Eriggy csak a pokolba, mert a te heled ott van. Te cimboráltál az ördöggel.

Elment hát Mátyás a pokolba, de az ördögök sem eresztették be. Erre Mátyás úgy betötte a pokol ajtaját minden ördög futtot, ha nem repút. Még se ment a pokolba inkább leült boldogan a mennyország ajtajába és még máig ott üldögél.

Halálunk után, majd meglátjuk.